

Portret

Izvajalec: Anika Horvat

Avtor besedila: Leon Oblak

Avtor glasbe: Marino Legovič

Prazno platno, čopič in paleta,
nežna punčka stopa v pisan svet.
Čas kot mojster, kot slikar portreta
gleda barve v rosnem jutru let.

Najprej zlije slap srebrne reke,
prve sanje skrite v zvok idej,
čez modrino plime in oseke
gre dekle za vonjem orhidej.

Potem pa naenkrat izbere živo rdečo,
med note in rime naslika ji srečo.

**Saj čas vedno najde barvo pravo,
pravi odtenek za njeno srce,
slika sonce na njeno zastavo
in če s čopiča kdaj se utrne mu kaplja črne,
je to le zato, da bi bela preveč ne zbledela.**

Kadar siva grenke solze skriva,
čas slikar je kakor čarodej,
saj še njega v zlato barvo zliva,
ni ga več, a še je tu ob njej.

Skozi barve v večno hrepenenje,
med nianse, ki jih razpozna,
poletí in diha to življenje,
njen slikar odlično jo pozna.

Ko najbolj hudo je, izbere živo rdečo,
med note in rime naslika ji srečo.

**Saj čas vedno najde barvo pravo,
pravi odtenek za njeno srce,
slika sonce na njeno zastavo
in če s čopiča kdaj se utrne mu kaplja črne,
je to le zato, da bi bela preveč ne zbledela.**

Prazno platno, čopič in paleta,
nežna punčka skozi pisan svet,
danes ženska med spomine ujeta,
kot v zrcalu na prelomu let,

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

kot v zrcalu gleda svoj portret.